

РЕШЕНИЕ

№ Ц-35

от 13.08.2020 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 13.08.08.2020 г., след разгледа Решение № 5209 от 09.08.2018 г. на АССГ по адм. дело № 13565 от 2017 г., оставено в сила Решение № 2539 от 18.02.2020 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 13280 от 2018 г., както и относимите към тях данни и документите, и събраните данни и доказателства от проведеното на 16.07.2020 г. обществено обсъждане, установи следното:

С Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2012 г., е определила преференциална цена, без ДДС, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи (ВТЕЦ), в частта по т. 1 - за ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, в размер на 148,71 лв./MWh, при нетно специфично производство (НСП) в размер на 1 860 kWh/kW и в частта по т. 2 - за ВТЕЦ, работещи над 2 250 часа, в размер на 132,71 лв./MWh, при НСП в размер на 2 139 kWh/kW. Посоченото решение е постановено след съдебна отмяна на Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в частта му по раздел I, т.7 и т.8 относно определяне на преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа и за ВТЕЦ, работещи над 2 250 часа.

„Хаос Инвест-1” ЕАД е обжалвало Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, в частта му по т. 1 и по т. 2, като във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 13565 по описа за 2017 г. на Административен съд София-град (АССГ) по което е постановено Решение № 5209 от 09.08.2018 г., с което съдът е отменил Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, в частта му по т. 1, а по отношение на т. 2 е прекратил съдебното производство. С Решение № 5503 от 27.09.2018 г. АССГ е допълнил Решение № 5209 от 09.08.2018 г. по адм. дело № 13565 по 2017 г., като е постановил, че връща административната преписка на КЕВР за ново разглеждане, с указание за определяне на преференциални цени за електрическата енергия, произведена от ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, в съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и чл. 19а от Наредбата за регулиране цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), в приложимата редакция, както и на разпоредбите на чл. 31 от Закона за енергетиката.

Решение № 5209 от 09.08.2018 г. на АССГ по адм. дело № 13565 от 2017 г., за отмяна на Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, в частта му по т. 1 е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 13280 по описа за 2018 г. С Решение № 2539 от 18.02.2019 г., ВАС, Трето отделение е оставил в сила Решение № 5209 от 09.08.2018 г. по адм. дело № 13565 от 2017 г. и Решение № 5503 от 27.09.2018 г. по адм. дело № 13565 от 2017 г. по описа на АССГ.

В мотивите на Решение № 5209 от 09.08.2018 г. по адм. дело № 13565 от 2017 г. АССГ е установил, че не е налице нищожност на оспорения административен акт, предвид извършената служебна проверка по чл. 168 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и че същият е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма, но в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В тази връзка АССГ е приел, че оспореното решение на КЕВР е незаконосъобразно.

Според АССГ, при новото произнасяне на КЕВР е следвало да бъде проведено обществено обсъждане в изпълнение на разпоредбата на чл. 14 от Закона за енергетиката, независимо, че такова вече е проведено при приемане на предходното решение на ДКЕВР, тъй като с неговата отмяна административното производство следва да започне от етап доклад, който да бъде подложен на обсъждане от заинтересованите лица, с оглед основанията наложили повторното произнасяне от административния орган. Съдът е счел това обстоятелство за процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на заинтересованите лица в хода на производството, развило се повторно пред КЕВР.

На следващо място, АССГ е приел, че при новото произнасяне на КЕВР относно определянето на преференциалните цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, считано от 01.07.2012 г., липсва обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е определен техният размер. Според съда липсват данни какви конкретни параметри административният орган е съобразявал по отделните ценообразуващи елементи, за да достигне до съответните конкретни стойности, като такива мотиви липсват и в цялата административна преписка. В тази връзка, АССГ е изложил, че в оспореното решение на КЕВР е посочено, че са ползвани данни от Meridian-Analyst and investors Presentation, 28 May 2012, при определяне на инвестиционните разходи, експлоатационни разходи и разходи за амортизации, а относно инфлацията – данни на Национален статистически институт (НСИ), Евростат и Европейската централна банка (ЕЦБ), но не е посочено какви точно стойности е използвал органът, нито начинът, по който са функционално определени въз основа на тези данни крайните стойности на всеки ценообразуващ елемент, съобразно разпоредбата на 19а, ал. 3 от НРЦЕЕ, отм.

Съдът е посочил също, че не са налице основания да се приеме, че данните в представената справка - извлечение от финансов модел, съдържащи стойности на отделните ценообразуващи елементи като процент, са събрани, изчислени и използвани в хода на административните производства по издаването на оспореното решение. В тази връзка, съдът е счел, че при липсата на доказателства, различни от посочената справка - извлечение от финансов модел, е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до конкретните стойности на преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа – 148,71 лв./MWh, при НСП в размер на 1 860 kWh. На следващо място, съдът е приел, че доколкото заключението на вещото лице по допуснатата по делото експертиза се гради върху данни, получени от извлечението на финансов модел, който не е приет като годно доказателство по делото, същото не следва да се кредитира.

Предвид горното, АССГ е приел, че Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, в частта му по т. 1, с което са определени, считано от 01.07.2012 г. преференциални цени, без ДДС за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа – 148,71 лв./MWh, при НСП в размер на 1 860 kWh, е немотивирано, прието при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, ограничаващо правото на защита на засегнатите от акта лица, което пречатства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на

въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на определяне, на преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа.

Въз основа на гореизложеното, КЕВР следва да определи преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ВИ, за енергийните обекти попадащи в обхвата на Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. КЕВР, в частта по т. 1, а именно: за ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, при съответното нетно специфично производство (НСП).

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ, КЕВР определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от ВИ, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 1 MW и над 1 MW.

Според § 68, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ бр. 91 от 2018 г. КЕВР определя на производителите на електрическа енергия от ВИ премии, като разлика между определената до влизането в сила на същия закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. Аналогична е и разпоредбата на § 34, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 01.07.2019 г.

В тази връзка, за целите на определянето на премиите за електрическа енергия, произведена от ВИ, КЕВР следва да изчисли прогнозна пазарна цена за електрическата енергия. По смисъла на § 1, т. 42 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник е среднопретеглената годишна цена за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, биомаса, други видове ВИ и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от природен газ и въглища.

Със Заповед № 3-Е-34 от 12.03.2020 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група със задача при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, съгласно Решение № 5209 от 09.08.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 13565 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 2539 от 18.02.2020 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 13280 от 2018 г. да извърши проучване на данните и документите, свързани с определянето на преференциални цени, без ДДС за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, при нетно специфично производство в размер на 1 860 kWh/kW. В тази връзка е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-598 от 08.07.2020 г., който е приет от Комисията с решение по т. 2 от Протокол № 158 от 10.07.2020 г. Със същото решение КЕВР е приела и проект на решение относно определяне, считано от 01.07.2012 г., на преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, за установяванена нетното специфично производство на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа и за определяне, считано от 01.07.2020 г. на премия. В изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗЕ проектът на решение е подложен на обществено обсъждане, което е проведено на 16.07.2020 г. В срока по чл. 14, ал. 3 от ЗЕ от заинтересованите лица, са постъпили становища, както следва:

С писмо с вх. № Е-13-92-6 от 15.07.2020 г. в КЕВР е постъпило становище от „Хаос Инвест - 1“ ЕАД, в което е изложено следното:

1. Дружеството счита, че са нарушени административнопроизводствените правила, тъй като липсват доказателства за изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика” и дирекция „Правна” до председателя на КЕВР, въз основа на който е изготвен проектът на решението. Също така се посочва, че с отмяната на Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, административното производство следва да започне от етап - доклад, който заедно с проекта за решение да се подложи на обсъждане от заинтересованите лица, с оглед основанията наложили повторното произнасяне от административния орган. В тази връзка дружеството счита, че липсват етапи по приемане на административния акт, което представлява процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на заинтересованите лица в хода на административното производство.

Комисията приема горното твърдение за неоснователно. В тази връзка следва да се има предвид, че е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-598 от 08.07.2020 г., който е приет от Комисията с решение по т. 2 от Протокол № 158 от 10.07.2020 г. Със същото решение КЕВР е приела и проект на решение относно определяне, считано от 01.07.2012 г., на преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, за установяванена нетното специфично производство на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа и за определяне, считано от 01.07.2020 г. на премия. Съгласно указанията на съда и в изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗЕ, проектът на решение е подложен на обществено обсъждане, което е проведено на 16.07.2020 г. В срока по чл. 14, ал. 3 от ЗЕ от заинтересованите лица, са постъпили становища, включително и от „Хаос Инвест - 1“ ЕАД. В тази връзка е видно, че не са нарушени административнопроизводствените правила, респективно не е ограничено правото на защита на заинтересованите лица в производството по приемане на административния акт.

2. „Хаос Инвест-1“ ЕАД счита, че Комисията не е взела предвид задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, с които съдът е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне, след отмяната на Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР. Дружеството посочва, че при утвърждаването на преференциалните цени следва да се отчитат, както ценообразуващите фактори, изброени в чл. 19а, ал. 1 от НРЦЕЕ, отм., така и основните принципи на ценово регулиране, залегнали в чл. 23 и чл. 24 от ЗЕ, както и принципите - цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, цените да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. На следващо място според дружеството, цените следва да включват невъзстановяемите разходи, свързани с прехода към конкурентен енергиен пазар, разходите, произтичащи от изпълнение на задължения към обществото и тези свързани със сигурността на снабдяването. Също така цените следва да включват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, включително и за управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти, поддръжане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на потребителите, доставка и поддръжане на резервите от гориво, ремонти, амортизации, съхраняване и преработка. Дружеството счита, че при така предложената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа, считано от 01.07.2012 г. тези принципи не са спазени и липсва обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е определен нейният размер.

„Хаос Инвест-1“ ЕАД посочва, че заложените в проекта на решението ценови параметри са идентични с тези, които са заложили във вече отменени от съда като незаконосъобразни ценови решения. В допълнение се посочва, че съгласно действащата нормативна рамка, преференциалните цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 МВ се определя като се вземат предвид следните ценообразуващи фактори: инвестиционни разходи, нормата на възвръщаемост; структурата на капитала и инвестицията; производителността на инсталацията според вида на

технологията и използваните ресурси; разходите, свързани с по- висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорт; разходите за труд и работна заплата; другите експлоатационни разходи.

Дружеството заявява още, че преференциалните цени по чл. 32 от ЗЕВИ не следва да бъдат определени съгласно индивидуалните разходи на конкретен производител, но това не изключва задължението на КЕВР да изложи в решението си конкретни факти, възприети от Комисията, както и методика или формула за определяне на осреднените стойности. **Според дружеството липсват данни какви конкретни параметри са взети предвид по отделните ценообразуващи елементи, за да се достигне до конкретните стойности, посочени в проекта на решението.** Дружеството заявява още, че при определяне на преференциалните цени не се отчитат спецификите на отделния производител, а се осредняват стойности по отделните ценообразуващи елементи за цялата група производители. Дружеството счита, че не са правилно и прозрачно отчетени експлоатационните разходи, като не са взети предвид допълнително въведените разходи за производителите, а именно: разходи за балансиране, такса достъп, вноските към Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ (ФСЕС) и т.н.

„Хаос Инвест-1“ ЕАД счита, че не е заложен коректен размер на прогнозната инфлация и посочената норма на възвръщаемост не отразява коректно възможността за възвръщаемост на направените от производителите инвестиции. В тази връзка дружеството счита, че КЕВР не е съобразила дадените от съда задължителни указанията по тълкуването и прилагането на закона, като счита, че в проекта на решението липсва обосновка и методика за определяне на собствените нужди на конкретната група ВЕИ производители. На следващо място се посочва, че не се съдържат данни и/или източници, въз основа на които Комисията е определила посочените в проекта на решение стойности и не са посочени конкретни формули или методики. В допълнение дружеството посочва, че е извършило анализ на стойностите на конкретните ценообразуващи елементи, според който цената, която следва да бъде определена от КЕВР е в размер над 170 лв./MWh.

Комисията приема горното твърдение за необосновано. След връщане на преписката за ново произнасяне е видно, че съдът е указал на КЕВР да посочи източниците на информация и мотиви за конкретните стойности на ценообразуващите елементи, като не е обсъждал техният размер. В тази връзка, следва да се има предвид, че в мотивите на Решение № 9209 от 09.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 4146 от 2019 г., постановено във връзка с жалба срещу Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, съдът е приел, че „Съдът не може да прави преценка относно вида на данните и източниците, ползвани от комисията във връзка с образуването на цените, както и да извършва икономически анализ вместо регулаторния орган. Възложената на съда проверка е проверка за законосъобразност, с която се свързва задължението на органа да съобрази дадените със съдебното решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, когато се произнася повторно след отмяна на първоначално издадения от него административен акт. В производствата по оспорване на решения на Комисията за енергийно и водно регулиране, с които тя утвърждава на цени на енергийни предприятия, административните съдилища проверяват компетентността на органа, спазването на установената форма и на производствените правила, както и начина на формиране на цените с оглед предвидените в закона, наредбите и одобрените от органа методики правила за ценообразуване, при съчетано прилагане на всички ценообразуващи елементи съобразно принципите по чл. 23, чл. 24 и 31 от Закона за енергетиката.“

В тази връзка в проекта на решение подробно са посочени данните и използваните източници, както и как Комисията е достигнала до съответните стойности на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена.

В допълнение и предвид факта, че преференциалната цена се определя за дълъг период от време, през който съществуват възможности за оптимизация чрез използване на бързото развитие на инженерните технологии и предприетата от собственика на централата стратегия на управление и експлоатация на основните и спомагателни съоръжения на централата, стойностите на отделните ценообразуващи елементи са осреднени, като същите следва да са в границите на минималните нива възприети от инвеститорите в световен

машаб. Така при изпълнение на инвестиционни проекти, чиито разходи са при необосновано завишени стойности при условията на възможност за оптимизация на същите е въпрос на управленско решение и анализ на принципа „разходи – ползи“ при прилагането на подобни решения. В тази връзка при реалното прилагане на определените преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Водени от горното, отразяване на индивидуалните разходи на конкретна електрическа централа, би означавало да се приложи различен подход при ценообразуването спрямо останалите производители в сектора, както и това да натовари необосновано крайните клиенти с допълнителен разход, който те ще трябва да заплатят.

В допълнение, следва да се има предвид, че преференциалните цени се изчисляват въз основа на конкретни ценообразуващи елементи. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената, съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които е изчислена преференциалната цена, включително заложеното за производство количество електрическа енергия.

В тази връзка, е извършен анализ на относимите факти и обстоятелства като е отчетено влиянието на отделните елементи върху нивото на цената. Отчетени са съществуващите регулаторни условия, които формират рамката и с които всеки инвеститор е запознат при осъществяването на своя инвестиционен проект, от което следва че Комисията е изпълнила задължителните указания на съда.

По отношение на възражението на дружеството в цените да бъдат включени невъзстановяемите разходи, свързани с прехода към конкурентен енергиен пазар, разходите, произтичащи от изпълнение на задължения към обществото, както и тези, свързани със сигурността на снабдяването, следва да се има предвид, че това са разходите описани в чл. 34 и чл. 35 от ЗЕ. Тези разходи се включват към цените на крайните клиенти, заплащани на регулиран и свободен пазар и не са относими към преференциалната цена, по която дружеството продава произведената от него електрическа енергия.

В допълнение следва да се има предвид, че именно преференциалната цена, по която се заплаща изкупуваната електрическа енергия по реда на чл. 31 от ЗЕВИ, формира част от цената за задължения към обществото. В тази връзка е недопустимо да се иска възстановяване на разходи, които самият производител предизвиква.

Във връзка с възражението за невключване на разходи за балансиране, достъп, както и 5% вноска към ФСЕС следва да се има предвид, че същите не са ценообразуващи елементи, формиращи размера на преференциалната цена.

На следващо място, следва да се има предвид, че цените за достъп до електропреносната мрежа или електроразпределителните мрежи се утвърждават от КЕВР на самостоятелно правно основание и се дължат на самостоятелно основание за услугите, които операторът на електропреносната мрежа или съответният оператор на електроразпределителна мрежа предоставя на производителите на електрическа енергия, във връзка с ползването на мрежата. Същите произтичат от въведените в българското законодателство европейски норми и по-конкретно чл. 84, ал. 2 и ал. 3 от ЗЕ, с който на 17.07.2012 г. са въведени изискванията на чл. 17, пар. 2, буква „г“ от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, съгласно който „събирането на всички свързани с преноса такси, включително такси за достъп, изравнителни такси за допълнителни услуги като например закупуване на услуги (балансиране на разходи, енергия за покриване на загуби). Така за дружеството следва да е било известно при реализиране на инвестицията, че подобни разходи ще са присъщи за неговия обект и следва да се заплащат. Цените за балансиране произтичат на самостоятелно основание от ЗЕ и Правилата за търговия с електрическа енергия, а освен това стойността им

не подлежи на утвърждаване от КЕВР, а се определя в зависимост от предизвиканите от всеки производител небаланси в електроенергийната система. Също така принципът за балансиране е въведен със Закона за енергетиката още в първоначалната редакция на същия от 2003 г. (чл. 21, т. 8 от ЗЕ, чл. 91 от ЗЕ, чл. 99 от ЗЕ, обн. ДВ, бр. 107 от 9.12.2003 г.). Посоченият принцип е съществувал, съответно и във всички правила за търговия с електрическа енергия, приемани от КЕВР от 2003 г. до момента. Задължението на внасяне на вноска във ФСЕС произтича от чл. 36е от Закона за енергетиката, т.е. на самостоятелно правно основание.

3. Дружеството е посочило, че не е ясно и липсват мотиви относно начина, по който се установява нетното специфично производство в размер на 1 860 kWh/kW, като се има предвид, че същото се определя с оглед на два елемента: средногодишното производство на електрическа енергия, след приспадане на собствените нужди. Според дружеството няма конкретни данни за начина на определяне на собствените нужди на отделните производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. Посочило е, че не може да се установи по какъв начин КЕВР е достигнала до посочения размер на нетното специфично производство на електрическа енергия, както и че липсват доказателства какви конкретни параметри административният орган е съобразявал по отношение на отделните ценообразуващи елементи, за да достигне до конкретните стойности. В тази връзка, според дружеството не са спазени изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност на административния акт.

Комисията приема горното твърдение за необосновано. Предвид дефиницията на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в §1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, съгласно решение на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В тази връзка, следва да се има предвид, че по отношение на средногодишна продължителност на работа на централите аргументи са изложени в част I, т. 6 от настоящото решение.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, подробен анализ и аргументи как е установен размера на НСП на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, а именно 1 860 kWh/kW са изложени в част II от настоящото решение.

4. Дружеството счита, че с установяването на НСП, Комисията придава обратна сила на административен акт. Според „Хаос Инвест-1“ ЕАД въвеждането на обратно действие на административен акт противоречи на Закона за нормативните актове (ЗНА), като съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗНА обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба. В допълнение посочва, че ЗНА изрично регламентира случаите, в които може да се придаде обратно действие и то само на нормативен акт, какъвто не е индивидуалния административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, издаван от КЕВР в рамките на предоставената ѝ компетентност, като по аргумент за обратното счита, че е недопустимо КЕВР да постановява решения със задна дата. На следващо място, дружеството е изложило, че обратното действие на административния акт създава множество пречки за производителите, предвид правото им да продават произведената електрическа енергия над определеното нетно специфично производство или на балансиращия пазар, или по свободно договорени цени на свободния пазар, при определено НСП. В тази връзка е посочило, че през периода от 2015 до 2017 г. не е било установено нетно специфично производство за производителите от ВИ, засегнати от проекта на решението, и не са имали право да договарят и продават произведената от тях електрическа енергия на свободен пазар. Според дружеството е налице неоснователно обогатяване, тъй като произведената енергия се балансира от съответния координатор на балансираща група, а с въвеждането на обратното действие на новото решение, се предоставя възможност координаторът да балансира същата произведена и вече продадена

енергия със задна дата, за която е получена подкрепа от държавата.

Комисията приема горните твърдения за необосновани. Съгласно разпоредбата на § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за енергетиката (ПЗР на ЗИД на ЗЕ), обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в срок до 31 юли 2015 г. в съответствие със ЗЕВИ КЕВР приема решение, с което установява НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. Следователно, законодателят е задължил КЕВР да се произнесе с акт, като изрично е указал до коя дата следва да се установи НСП.

Предвид изложеното, от влизането в сила на чл. 31, ал. 5 от ЗЕВИ, в редакцията ДВ, бр. 56 от 2015 г. крайният снабдител, следва да изкупува произведена електрическа енергия от възобновяеми източници, по преференциална цена до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, а количествата надхвърлящи НСП, съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 5 от ЗЕВИ - по цена за излишък на балансиращия пазар.

На следващо място да се отрече законовата компетентност на КЕВР да се произнесе с административен акт с действие, считано от 31.07.2015 г., означава наличие на празнота и невъзможност за прилагане на законовата норма на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (изм. ДВ, бр. 56 от 2015, в сила от 24.07.2015 г.) по отношение на отделни производители на електрическа енергия, съгласно която общественият доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Следователно, от 24.07.2015 г. за обществения доставчик и крайните снабдители е възникнало задължение да изкупуват по преференциална цена не цялата произведена електрическа енергия от ВИ, а само до размера на НСП на електрическа енергия. В тази връзка, ако се приеме, че КЕВР няма законово правомощие да постанови решение за установяване на НСП с действие, считано от 31.07.2015 г., се достига до противоправния резултат, а именно: невъзможност за изпълнение на законовата норма, т.е. цялостно неизпълнение на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ. В този смисъл, неизпълнението на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ, ще доведе до изкупуването по преференциална цена на цялото количество електрическа енергия, произведена от ВИ, респективно до повишаване на цените на крайните клиенти на електрическа енергия.

В допълнение следва да се посочи, че неспазване на горните текстове и посочване на начален срок на прилагане на установеното НСП, различен от законоустановения с разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, а именно „31 юли 2015 г.....“, означава автоматично нарушаване на принципа по чл. 23, ал. 1, т. 4 и 5 от ЗЕ, изискващ осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и поставяне на една група производители на електрическа енергия от ВИ, в по-благоприятно положение от останалите.

В КЕВР са постъпили становища с вх. № Е-12-00-432 от 14.07.2020 г. и с вх. № Е-12-00-432 от 22.07.2020 г. от „Вентус България“ ЕООД:

Дружеството заявява, че не е съгласно с предложението проект на решение и счита, че същият е идентичен с отменените Решение № Ц-018 от 28.06 2012 г. и Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. Според „Вентус България“ ЕООД, КЕВР не е изпълнила задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в Решение № 5209 от 09.08.2018 г. по адм. д. 13565 от 2017 г. по описа на АССг, оставено в сила с Решение № 2539 от 18.02.2020 г. по адм. д. 13280 от 2018 г. по описа на ВАС.

Комисията приема горното твърдение за необосновано. В тази връзка мотиви са изложени по-горе по т. 2 в настоящото решение във връзка със становището на „Хаос Инвест-1“ ЕАД.

1. По отношение на нетното специфично производство.

Дружеството счита, че установяването на НСП с обратна сила представлява нищожен

акт, тъй като е извън предоставената със закона материалната компетентност на КЕВР. В тази връзка дружеството счита, че §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56/2015 г., касае само и единствено приети към датата на влизане в сила на ЗИД на ЗЕ ценови решения. „Вентус България“ ЕООД посочва още, че връщането на преписката за ново произнасяне не дава възможност за произнасяне по размера на НСП с по-ранна дата от неговото определяне за първи път, а именно - считано от 16.11.2017 г. В тази връзка според дружеството, КЕВР излиза извън предоставената му материална компетентност, което е самостоятелно основание за нищожност на акт с такова съдържание.

На следващо място посочва, че за периода от 31.07.2015 г. до 16.11.2017 г. би могло да продава произведената електрическа енергия по свободно договорени цени, а не по такива на излишък на балансиращия пазар.

В тази връзка, дружеството заявява, че проектът на решение следва да бъде изменен, и НСП да бъде установено, считано от 16.11.2017 г.

Комисията приема горното твърдение за необосновано. В тази връзка мотиви са изложени по-горе по т. 4 в настоящото решение, във връзка със становището на „Хаос Инвест-1“ ЕАД. Също така следва да се отбележи, че за периода от 2015 г. до 16.11.2017 г., въпреки, въведеното с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ ограничение, дружеството е получавало преференциална цена за цялото количество изкупена електрическа енергия, а не както всички останали производители – само до установения от КЕВР размер на НСП. Така след установяването на приложимия по отношение на неговата група размер на НСП щеше да е налице възможност дружеството да поиска съответните количества електрическа енергия (ако има такива) да му бъдат заплатени по преференциални цени, като същевременно щеше да се е възползвало и от правото си да продава на свободен пазар. Видно е, че „Вентус България“ ЕООД е черпило права от собственото си поведение, поради което и възраженията му в тази връзка се явяват неоснователни.

2. Относно определените преференциални цени.

„Вентус България“ ЕООД, посочва, че не е съгласно с определените в предложения проект преференциални цени, като посочва, че са изложени същите ценови параметри, които не осигуряват предвидената норма на възвръщаемост от инвестицията. Отново се подчертава, че със законодателните промени от 24.07.2015 г., и въведеното НСП, с предложения размер на преференциалната цена е невъзможно да се покрият разходите за работа на електрическите централи. Според „Вентус България“ ЕООД преференциалната цена следва да бъде в размер на 174,37 лв./MWh.

В допълнение, дружеството посочва, че дори да се увеличи изплащането на инвестицията на 15 г., който е приетият в проекта полезен живот на активите, преференциалната цена, която се получава по изчисления на дружеството е 157,36 лв./MWh.

Комисията приема горното твърдение за необосновано. КЕВР е изпълнила задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, като е посочила мотиви и използваните източници на информация по отношение на техническите и икономическите параметри при определянето на преференциалната цена. В тази връзка е извършен подробен анализ на база използваните данни и доказателства и как се е стигнало до конкретните стойности. При съобразяване на дадените указания, също така е извършен и технико-икономически анализ, като е съобразена и действащата нормативна уредба към момента на приемане на преференциалната цена, а именно 01.07.2012 г.

2.1. и 2.2. По отношение на инвестиционните и експлоатационните разходи, дружеството е посочило, че КЕВР се е ограничила да повтори използваният в отмененото решение подход, като липсва каквато и да е обосновка и аргументи за така определения размер, какви са използваните за това източници и дали те имат характер на официални източници, коригирани ли са тези данни в съответствие със специфичните за Република България обстоятелства, каквото е изискването на чл. 19а от НРЦЕЕ, отм. и указанието на съда.

Посочено е, че ценовите елементи представляват референтни стойности за целия период на изкупуване, но това не означава, че е оправдано приетите към датата 01.07.2012 г. базови стойности да не отговарят на установеното в официалните източници на информация. Последното не съответства на посоченото в закона и НРЦЕЕ, отм. и обосновава неправилност на решението. Според дружеството, Комисията повтаря подхода за определяне на експлоатационните и амортизационни разходи в Решение № Ц-018 от 2012 г. и Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. В допълнение се посочва, че никъде не са отчетени разходите за балансиране (в размер средно между 15-20 лв./MWh произведена електрическа енергия), цена за достъп (в размер средно на 5,28 лв./MWh), както и вноските към ФСЕС в размер на 5% от приходите на централата на месечна база.

Комисията приема за неоснователно горното твърдение. КЕВР в изпълнение на дадените указания на съда е посочила данни и доказателства за конкретните източници, които са използвани и как се е стигнало до конкретните стойности. Отчетен е също опитът в Р България във връзка с изграждането на нови ВТЕЦ, който следва международния такъв в тенденциите към намаляване на размера на инвестициите в тази област, като подробен анализ и аргументи са изложени в част I, т. 1 от решението. На следващо място е отчетен също и опитът във връзка с изграждането на нови ВТЕЦ в Р България, като отчитайки развитието на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници в България и стимулирането на неговото развитие, е прието за обосновано да бъде приета горната стойност на експлоатационните разходи, като аргументи са изложени в част I, т. 2 от настоящото решение. По отношение на възраженията, свързани с разходите за балансиране, цената за достъп и вноските към ФСЕС, мотиви са изложени по-горе по т. 2 в настоящото решение във връзка със становището на „Хаос Инвест-1“ ЕАД.

2.3. По отношение на инфлацията, дружеството заявява, че при образуване на цените е извършена корекция на експлоатационните разходи, необходими за производство на електрическа енергия от вятърна енергия, чрез приложена прогнозна инфлация от 2 %. Дружеството посочва, че от данните, обосноваващи икономическата обоснованост на размера на инфлацията, е видно, че са взети предвид основно отчетни данни за инфлацията, докато прогнозните данни обхващат единствено периода 2012-2013 година, т.е проектът за решение не съдържа достоверна прогноза за предвижданата инфлация.

Комисията приема горното твърдение за необосновано. По отношение на инфлацията, КЕВР е взела предвид отчетни и прогнозни данни за инфлацията, като са взети в предвид, както макроикономическите прогнози, така и отчетните данни относими за разглеждания период от време, като аргументи са изложени в част I, т. 4 от решението.

2.4. По отношение на нормата на възвръщаемост на капитала и структура на капитала, дружеството посочва, че КЕВР е изложила че същата е определена в съответствие с макроикономическата среда и специфичните условия на регулиране на дружествата в размер на 7%. Според дружеството не става ясно как Комисията е достигнала до този резултат, като при съдебната отмяна на Решение № Ц-018 от 2012 г. и Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. е установено, че нормата на възвръщаемост е недостатъчна за осигуряване възвръщаемост на инвестицията в срока за задължително изкупуване.

Комисията приема горното твърдение за неоснователно. В мотивите на съдебните решения, с които е отменено Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. нито АССг, нито ВАС е посочил, че нормата на възвръщаемост е недостатъчна или пък е посочил нейния размер. Това е така, тъй като този въпрос е свързан с целесъобразността на акта, а не е въпрос, свързан с неговата законосъобразност. Мотиви в тази връзка са изложени по-горе по т. 2 в настоящото решение по отношение на становището на „Хаос Инвест-1“ ЕАД. В допълнение конкретната стойност е постоянна величина, действаща за нормативно определен период от време и се явява среднопретеглена за целия период на задължителното изкупуване на електрическата енергия. Следователно, и съставляващите я ценови параметри като финансовите разходи, отразени в нивото на нормата на възвръщаемост представляват

референтни средни стойности за целия период на изкупуване на енергията, а не са определени като относими към дадена календарна година или отразяващи индивидуалните договорености на даден производител при осъществяването на конкретен инвестиционен проект.

Подходът за изчисляване на нормата на възвръщаемост на капитала и структурата на капитала е еднакъв към всички видове технологии, произвеждащи електрическа енергия от ВИ, което гарантира принципа по чл. 23, ал. 1, т. 5 от ЗЕ, изискващ осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия. В допълнение, среднопретеглена норма на възвръщаемост в размер на 7% осигурява финансов ресурс за покриване на допълнителни невключени разходи и произтичащи от закона задължения. От изложеното е видно, че при осъществяването на даден инвестиционен проект към конкретна дата, всеки инвеститор е запознат със съществуващите регулаторни условия, които формират рамката по отношение на приложимите преференциални цени и законови задължения.

2.5. По отношение на полезния живот на активите, дружеството посочва, че КЕВР не е дала обосновка за признатия полезен живот на активите за видовете възобновяеми източници и различни технологии.

Комисията приема горното твърдение за неоснователно. По отношение на признатия полезен живот на активите за видовете възобновяеми източници и различните технологии, следва да се има предвид факта, че Комисията е обосновала полезния живот на активите и е посочила източниците на информация при използването на конкретната технология, предвид групата за която се отнасят съоръженията, а именно за ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, като аргументи са изложени в част I, т. 3 от настоящото решение.

2.6. По отношение на средногодишната продължителност на работа на централите, дружеството заявява, че КЕВР е посочила разделението на територията на страната на две зони според свое Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. и че са използвани данни от Българската академия на науките (БАН), както и такива за средно-ефективните стойности за страната в годишен аспект, но според дружеството не посочва нито какви са тези данни, нито какви са техните стойности.

Според „Вентус България“ ЕООД е несъстоятелно при определянето на цени към дата 01.07.2012 г. да се визират изменение на ЗЕВИ и разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1, обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г. в сила от 01.01.2014 г., както и становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени, прието с решение с Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9 - т.е. след началната дата на регулаторния период, за който се определя преференциалната цена.

Комисията приема горното твърдение за неоснователно. Посочените разпоредба и решение може да са след датата на решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., но са дадени като пример за съществуването на понятието „средногодишната продължителност на работа“ на централите, като посоченият параметър е бил разглеждан и дискутиран, видно от прието решение с Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9. На следващо място КЕВР не е цитирала данни от БАН, като източници, послужили за определяне на средната продължителност на работа на централите и аргументи в тази връзка са изложени в част I, т. 6 от настоящото решение.

3. По отношение на определянето на размера на собствените нужди

Дружеството посочва, че в самия проект е изложено, че липсва методика за определяне на собствените нужди. Дружеството счита, че не е обосновано как КЕВР е достигнала до извод, че ВТЕЦ действително потребяват произведената от тях енергия за собствени нужди, нито как е определен този размер. Не е посочено какви данни КЕВР е събрала служебно относно електрическата енергия за собствените нужди, доколкото е безспорен факт, че всеки производител има сключен договор с търговец за доставка на електрическа енергия и че потребената от ВТЕЦ електрическата енергия се заплаща по тези

договори. „Вентус България“ ЕООД, счита че е лишено от основание и обосновка намаляването на средногодишното производство с приетия размер на собствените нужди. Дружеството посочва, че е извършено допълнително изчисление по отношение на определянето на преференциалната цена, при което считат че цената следва да бъде в размер на 183,66 лв./MWh и при НСП в размер на 2 946 часа. На следващо място, счита, че в проекта за решение не са взети предвид и правните изводи в Решение № 9209 от 09.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 4146 от 2019 г.

Комисията приема горното твърдение за неоснователно. В решението в частта за размера собствени нужди недвусмислено е посочено, че „Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.“. При вариант на сключен договор на даден производител с търговец за доставка на електрическа енергия, следва да се има предвид, че е въпрос на индивидуално управленско решение и анализ на принципа „разходи – ползи“ при прилагането на подобен подход.

С оглед горното се обосновава извод, че предвид действащите пазарни условия и предвид факта, че въпроса е от преценката на Комисията в качеството на регулаторен орган в сектор „Енергетика“ не е необходимо да бъде разработена методика относно определянето на конкретен размер собствени нужди.

В допълнение следва да се има предвид, че Комисията не само е използвала стойности от официални източници на база реални проекти, отразяващи международния опит, но и същите са приложени при изчислението на преференциалната цена. **Неразривно свързано е**, че преференциалните цени се изчисляват въз основа на конкретни ценообразуващи елементи. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената, съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които е изчислена преференциалната цена, включително заложеното за производство количество електрическа енергия.

Комисията в настоящото решение е изпълнила указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, като е извършила технико-икономически анализ и е съобщила действащата нормативна база към момента на приемане на преференциалната цена: 01.07.2012 г. Мотиви в тази връзка са изложени по-горе по т. 2 в настоящото решение по отношение на становището на „Хаос Инвест-1“ ЕАД.

В КЕВР е постъпило писмо с вх. № Е-11А-00-12 от 15.07.2020 г. от Българска ветроенергийна асоциация (БГВЕА, Асоциацията):

БГВЕА е изложила, че изразява пълна подкрепа към позицията на „Вентус България“ ЕООД. Според Асоциацията, не се зачитат влезли в сила съдебни решения за отмяна на актове, като се игнорират дадените от съда задължителни указания за издаването на нов акт. В тази връзка, БГВЕА настоява КЕВР да действа в съответствие с принципите, регламентирани в Конституцията на Р. България, ЗНА, ЗЕ и АПК, а именно забраната за обратно действие на правните норми, като при разглеждането на проекта да бъдат взети предвид указанията на ВАС и правните изводи в Решение № 5209 от 09.08.2018 г. по адм. д. № 13565 от 2017 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 2539 от 18.02.2020 г. по адм. д. № 13280 от 2018 г. по описа на ВАС, с които е отменено Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, както и в Решение № 9209 от 09.07.2020 г. на ВАС по адм. дело 4146 от 2019.

Комисията приема горните твърдения за неоснователни. В тази връзка мотиви са изложени по-горе по т. 2 и т. 4 в настоящото решение във връзка със становището на „Хаос Инвест-1“ ЕАД.

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства, както и на постъпилите писмени становища, Комисията приема за установено следното:

Съгласно чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 29 от 2012 г., ежегодно в срок до 30 юни КЕВР определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници (ВИ), с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. Според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 29 от 2012 г., преференциалните цени се определят като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвръщаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; другите експлоатационни разходи. Аналогична е и разпоредбата на чл. 19а, ал. 1 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012 г., в която са изброени ценообразуващите елементи на преференциалните цени. Стойността на тези елементи се определя от КЕВР на основата на официални източници и на международния опит и при коригиране в съответствие със специфичните за Република България обстоятелства (чл. 19а, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012 г.). Според чл. 19а, ал. 3 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012 г. при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, в размера на експлоатационните разходи се включва прогнозен процент инфлация за целия период на задължително изкупуване на електрическата енергия, определен съгласно официални източници. Предвид чл. 19б, ал. 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012 г., определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се извършва по видове ВИ, като се отчитат характеристиките на съответните технологии - видът на възобновяемия източник; наличният ресурс на първичния енергиен източник; видът на технологията; големината на инсталираната мощност на обекта; мястото и начинът на монтиране на съоръженията.

В горния смисъл определяните преференциални цени по чл. 32 от ЗЕВИ не отразяват индивидуалните разходи на конкретен производител, а следва да бъдат определяни като цени, приложими за група производители на електрическа енергия от съответния вид възобновяем източник чрез съответната технология. Така по своята същност, определяните преференциални цени, съответно техните ценообразуващи елементи, са част от предварително известните регулаторни условия, въз основа на които инвеститорите преценяват своите бъдещи инвестиционни решения, като поемат както негативите на инвестиционния риск, така и позитивите на инвестиционната среда - задължителното изкупуване на електрическата енергия за дълъг период от време. В тази връзка, тъй като преференциалните цени имат постоянна стойност за целия законовоопределен срок на задължително изкупуване на електрическата енергия, то те се явяват средна цена за този период. Следователно и съответстващите на преференциалната цена ценови елементи - инвестиционни разходи, експлоатационни разходи, финансови разходи, представляват референтни средни стойности за целия период на изкупуване на енергията. В този смисъл е възможно в конкретен момент, произволно избран ценови елемент да не съвпада с актуалната стойност на същия, съгласно публикуваните стойности от официалните източници на информация към съответния момент, което не обосновава неправилност и/или неточност на този ценови елемент, тъй като за неговото изчисляване са използвани осреднени стойности за целия нормативно определен срок за изкупуване на енергията. Предвид горното, преференциалните цени за производство на електрическа енергия от вятърна енергия не отчитат конкретни стойности на индивидуален инвестиционен проект, а

осреднени такива, взети от официални източници и международния опит, и коригирани в съответствие със специфичните за Р България обстоятелства. В тази връзка цените следва да се изчисляват въз основа на стойността на финансовите потоци, получени чрез осреднени необходими приходи при съответните ценообразуващи елементи. Цените са анюитетни за периода на задължително изкупуване на електрическата енергия. В тази връзка, за целите на определяне на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи (ВтЕЦ) – за централи, работещи до 2 250 часа, е извършен анализ на данните, съдържащи се в официални източници, отразяващи международния опит в тази област, а именно: Financing Renewable Energy in the European Energy Market¹, Renewable energy technologies: cost analysis series, Wind Power²; Meridian-Analyst and investors Presentation³, Renewable Power Generation Costs in 2012: An Overview⁴), като са отчетени и специфичните за Р България обстоятелства, а именно: наличието на две обособени ветрови зони: зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори до 2 250 часа и зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори над 2 250 часа⁵.

I. Ценообразуващи елементи, които следва да бъдат отчетени при определяне на преференциалната цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от ВтЕЦ, работещи до 2 250 часа:

1. Инвестиционни разходи

Размерът на инвестиционните разходи отразява всички инвестиционни разходи за оборудване и съоръжения, специфични инвестиционни разходи за технологията, включващи електрическите инсталации и турбинии, стоманени конструкции, разходи за развитие на проекта, включително идейни и технически проекти, административни разходи и такси, разходи за присъединяване на енергийния обект, както и други непланирани инвестиционни разходи.

С оглед спецификата на изграждане и експлоатация на централи, произвеждащи електрическа енергия от възобновяеми източници, в т.ч. ВтЕЦ, при формирането на преференциалните цени за произвежданата от тях енергия, основен дял заемат инвестиционните разходи.

Според данните от доклада „Overview Renewable Power Generation: Costs in 2012: An Overview“ (стр. 31), най-голям дял от инвестиционните разходи е този на вятърните турбини и варира от 64% до 84% (стр. 30, таблица 4.2), като за реализиране на проект за изграждане на ВтЕЦ към 2012 г. е отчетена цена на турбините в Съединените американски щати в диапазон от 900 \$/kW до 1 270 \$/kW за 1 kW инсталирана мощност. На следващо място, по данни от доклад „Renewable energy technologies: cost analysis series, Wind Power“ (стр. 20), е видно, че цената на вятърните турбини в Европа по договори за доставка през втората половина на 2009 г. и първата половина на 2010 г. спада с 18%, а в световен мащаб - за втората половина на 2010 г. и първата половина на 2011 г. намалението е в размер на 15%. Предвид това, за нуждите на определянето на преференциалните цени за изкупуване на електрическа енергия произведена от ВтЕЦ, работещи до 2 250 часа, е взет предвид общият инвестиционен разход от 1 300 евро/kW (2 543 лв./kW) за изграждане на подобен вид ВтЕЦ за 2011 г., определен в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕБП, като същият е коригиран с около 18% за 2012 г., с оглед отчитане на намалената стойност на турбините. В тази връзка е обосновано да се приеме среден размер на инвестиционните разходи от 1060 €/kW за изграждане на ВтЕЦ през 2012 г., като при изчисляването им е взет предвид съответният

¹ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/2011_financing_renewable.pdf

² https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2012/RE_Technologies_Cost_Analysis-WIND_POWER.pdf

³ www.meridianenergy.co.nz/reports-and-presentations

⁴ https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2013/Overview_Renewable-Power-Generation-Costs-in-2012.pdf

⁵ Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. на КЕБП - http://www.dker.bg/files/DOWNLOAD/res_c013_06.pdf

среден курс долар/евро за 2012 г.⁶. В допълнение следва да се има предвид, че при цена за турбините в диапазон от 900 \$/kW до 1 270 \$/kW, размерът на инвестиционния разход за турбини се равнява на 700 евро/kW, или 1 369 лв./kW, като при горната граница е в размер на 988 евро/kW, или 1 932 лв./kW.

Отчетен е също опитът в Р България във връзка с изграждането на нови ВТЕЦ, който следва международния такъв в тенденциите към намаляване на размера на инвестициите в тази област.

Предвид горното, инвестиционните разходи за изграждането на нови ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, за kW инсталирана мощност е обосновано да бъдат в размер на 2 073 лв.

2. Експлоатационни разходи

Допустимите експлоатационни разходи, са свързани с експлоатацията и поддръжката на съоръженията, съобразно съответните технически стандарти. Те се формират основно от разходи за ремонт и поддръжка, застраховки, административни разходи и др., които са осреднени за периода на изчислените анюитетни цени.

В доклада „Renewable energy technologies: cost analysis series“ (стр. 44) е посочено, че към 2011 г. експлоатационните разходи за ВТЕЦ в Съединените американски щати възлизат от 0,013 до 0,015 USD/kWh (от 0,01 €/kWh до 0,012 €/kWh), а за Европа средната стойност е 0,02 USD/kWh или 0,0155 €/kWh.

Предвид горното, отчитайки развитието на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници в България и с оглед стимулиране на неговото развитие е обосновано да бъде приета горната стойност на експлоатационните разходи в размер на 0,012 €/kWh - за централи, работещи до 2 250 часа.

3. Полезен живот на активите и разходи за амортизации

Според данните, съдържащи се в Meridian-Analyst and investors Presentation (стр. 19), към 2012 г. експлоатационният срок на ВТЕЦ е около 25 г., а в доклада Financing Renewable Energy in the European Energy Market (стр. 254, таблица 49) е посочено, че техническият живот на съоръженията на ВТЕЦ е 15-20 г., докато икономическият им живот е 15 г., следователно съоръженията, машините и оборудването имат различен технико – икономически живот. В тази връзка, с оглед по-дългия технически живот на съоръженията и при съобразяване на чл. 31, ал. 2, т. 2 от ЗЕВИ, при определянето на преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, е приет 15-годишен амортизационен срок на активите.

Предвид горното, разходите за амортизации са изчислени при прилагане на линеен метод и икономически живот от 15 г., независимо, че техническият живот на съоръженията е по-дълъг.

Общият размер на разходите за амортизации за периода на изкупуване на електрическата енергия, заложен в цената е 54 732 хил. лв. (4 561 хил. лв. годишна амортизация) при общ размер на инвестиционните разходи 68 415 хил. лв., или до цялостното изкупуване на инвестицията остават 13 683 хил. лв., което при 20 годишен технически живот на съоръженията дава възможност на мениджмънта да закупи направената инвестиция за по-дълъг период, като разработи амортизационен план, съобразно счетоводната си политика, което ще даде възможност на дружеството да бъде конкурентноспособно при продажба на електрическата енергия на свободен пазар след изтичане на преференциалния период.

4. Инфлация

При образуване на цените на електрическата енергия за ВТЕЦ за целия период на задължително изкупуване е извършена корекция на експлоатационните разходи, необходими за производство на електрическа енергия от вятърна енергия, чрез приложена прогнозна

⁶ <https://www.exchangerates.org.uk/USD-EUR-spot-exchange-rates-history-2012.html>

инфлация от 2%. Приетата прогнозна инфлация е след анализ и оценка на отчетни и прогнозни данни, както следва: отчетена инфлация май 2012 г. спрямо декември 2011 г. 1,6% (източник НСИ), прогнозна средна хармонизирана инфлация за 2012-2013 г. между 2,1 и 2,4%, съгласно актуализираната за периода 2012-2020 г. Национална програма за реформи на Република България (2011-2015 г.) на Министерство на финансите – МФ (източник МФ - <http://www.minfin.bg/bg/page/573>); В допълнение, в съответствие с одобрената от Народното събрание Конвергентна програма на Република България, средногодишната инфлация се очаква да се понижи до 2,1% през 2012 г., поради значителното забавяне в темповете на инфлация, отчетени в края на 2011 г. и първите месеци на 2012 г..

Предвид горното и с оглед постигане на оперативна ефективност при работата на ВТЕЦ, прогнозната инфлация в размер от 2% е обоснована, както от макроикономическите прогнози, така и от отчетните данни.

5. Норма на възвръщаемост на капитала и структура на капитала

Нормата на възвръщаемост в размер на 7% е определена в съответствие с макроикономическата среда и специфичните условия на регулиране на дружествата. Конкретната стойност, действаща за нормативно определен период от време, която е и постоянна, се явява среднопретеглена за целия период на задължителното изкупуване на електрическата енергия. Следователно и съставляващите я ценови параметри като финансовите разходи, отразени в нивото на нормата на възвръщаемост представляват референтни средни стойности за целия период на изкупуване на енергията, а не са определени като относими към 2012 г. Освен това, среднопретеглената норма на възвръщаемост в размер на 7% осигурява финансов ресурс за покриване на допълнителни невключени разходи, и произтичащи от закона задължения.

На следващо място, същите параметри на нормата на възвръщаемост се прилагат като ценообразуващ елемент при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произвеждана от всички останали видове ВИ и технологии, което гарантира принципа по чл. 23, ал. 1, т. 5 от ЗЕ, изискващ осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия.

6. Средногодишна продължителност на работа на централите

По отношение на определянето на средногодишната продължителност на работа на ВТЕЦ се установи следното:

При прегледа на съществуващите и цитирани по-горе международни източници, се установи, че според доклада Financing Renewable Energy in the European Energy Market (стр. 255) е прието за ВТЕЦ пълните работни часове да са в размер на 2000 часа (пълните работни часове, които съответстват на средногодишната продължителност на работа на централата, като мотиви в тази връзка са изложени в част II от това решение).

На следващо място, в Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. на КЕВР (достъпно на интернет страницата на КЕВР на адрес: http://www.dker.bg/files/DOWNLOAD/res_c013_06.pdf) е посочено, че в България ефективните часове на работа на ветровите генератори са съобразени с условното разделяне на Р България на две ветрови зони:

- зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори до 2 250 часа включително;
- зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори над 2 250 часа.

Предвид гореизложеното и допълнителна оценка на климатичните особености в годишен аспект за страната е обосновано да се приемат 2 000 часа или годишна ангажираност – 22,83%.

Отчитайки влиянието на отделните елементи върху нивото на цената, размерът на преференциалната цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа възлиза на:

Цена и елементи на цената	лв./MWh (без ДДС)	%
За вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа		
Цена, в т.ч.	148,71	100,00%
за експлоатационните разходи	25,81	17,36%
за разходи за амортизации	74,31	49,97%
за възвръщаемост	48,59	32,67%

II. По отношение на установения размер на НСП за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, следва да се има предвид следното:

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдителите, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР.

С § 16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В тази връзка с Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, в частта по т. 1, е установено НСП на електрическа енергия за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, в размер на 1 860 kWh/kW, въз основа на което е определена преференциалната цена за тази група производители в размер на 148,71 лв./MWh, без ДДС. След отмяната на т. 1 от Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на НСП за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа.

Преференциалната цена за ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа е формирана въз основа на конкретните ценообразуващи елементи, посочени по-горе в част I от това решение. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които е изчислена преференциалната цена, включително заложеното за производство количество електрическа енергия.

Съгласно разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи НСП съгласно начина, дефиниран в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, а именно: при отчитане на средногодишното производство на електрическа енергия от 1kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.

Към момента на приемане на отмененото Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г., а и към настоящия момент, в ЗЕВИ липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“. В тази връзка следва да се има предвид, че по отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа е от значение изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.), с което е създадено задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдителите, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, като законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на

Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. Един от критериите, които се отчитат при определянето на преференциалните цени и ценообразуващите елементи, е производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, след приспадане на собствените нужди. Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при близка до номиналната мощност).

В част I от това решение са посочени основните фактори, определящи нивото на цените на електрическата енергия, произведена от ветрови генератори, а именно: размерът на инвестиционните разходи, включително разходите за присъединяване към съответната преносна или разпределителни мрежи; средната годишна производителност на ветровите генератори, като за повишаване на производителността е необходимо осигуряване на оптимални параметри на вятъра, зависещи от мястото за изграждане на ветровия парк; нивото на експлоатационните разходи; полезният живот на активите, необходими за производство на електрическа енергия (средно 20 години, оптимален срок на експлоатация – 15 години) и нормата на възвръщаемост на капитала. При анализа на влиянието на отделните фактори, с най-голяма тежест за равнището на цената са средната годишна производителност на ветровите генератори, зависеща от прогнозните пълни ефективни часове на работа на ветровите генератори и размерът на инвестиционните разходи.

В тази връзка по отношение на елемента средногодишна продължителност на работа на ВтЕЦ са изложени аргументи в част I, т. 6 от това решение.

При определяне на цената на електрическата енергия произведена от ВтЕЦ работещи до 2 250 часа в част I от това решение подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалната цена на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният технико-икономически живот на активите е определен на 15 години. В част I, т. 6 от това решение е посочено, че средно годишната продължителност на работа на централата е 2000 часа или годишна ангажираност - 22,83%, т.е. 2000 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност е 2000 kWh.

Този начин и подход на формиране на преференциалните цени може ясно да бъде проследен от ценовите решения на Комисията, чрез което се потвърждава фактът, че

средногодишната производителност/средногодишната продължителност на работа на централите и собствените нужди са съществували в нормативната база и съответно са били отчетени при определянето на преференциални цени през годините до и от влизане в сила на ЗЕВИ.

По отношение на размера собствените нужди следва да се има предвид, че в действащото законодателство, приложимо по отношение на определянето на преференциалните цени във връзка с отмененото Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, както и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ.

Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди на централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Енергията за собствени нужди представлява част от средногодишното производство на електрическа енергия, т.е. по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия от ВтЕЦ, работещи до 2 250 часа са заложени при определяне на преференциалната цена в част I от това решение и са в размер на 7% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за захранване на съоръженията и инсталациите им. Следователно, собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в част I, т. 6 от това решение средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената 22,83% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в България през годината формират рамката по отношение на работата на ВтЕЦ в България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време, нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 33 MW в рамките на групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа. В този смисъл определените 7 % собствени нужди от годишното производство 66 000

MWh, или 4 620 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи е представен в следната таблица:

№	Показатели	Мярка	През първата година-2012	общо за периода на изкупуване
1	НЕТНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ	MWh	61 380,00	736 560,00
2	ОБЩО РАЗХОДИ	хил.лв.	6 001,58	74 053,22
	за експлоатационни	хил.лв.	1 440,59	19 321,27
	за амортизации	хил.лв.	4 561,00	54 731,95
3	ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ	хил.лв.	4 482,38	32 734,57
4	НЕОБХОДИМИ ГОДИШНИ ПРИХОДИ	хил.лв.	10 483,96	106 787,79
5	NPV НА КОЛИЧЕСТВАТА	7,00%	61 380,00	521 648,63
6	NPV НА ПРИХОДИТЕ		10 483,96	77 576,31
	NPV НА експлоатационните		1 440,59	13 468,54
	NPV НА амортизацияите		4 561,00	38 762,42
	NPV НА възвръщаемостта		4 482,38	25 345,36
7	ЦЕНА	лв./MWh	148,71	148,71

Видно от горното, преференциалната цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Заложените стойности в ценовия модел през първата година отразяват нетна електрическа енергия в размер на 61 380 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 7% или 4 620 MWh. Общо за периода на изкупуване на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, количествата електрическа енергия са в общ размер на 736 560 MWh и отразяват осреднен режим на работа на централата. Поради това, преференциалната цена от 148,71 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтирани необходими годишни приходи в размер на 77 576,31 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 521 648,63 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост (НВ) в размер на 7,00%.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, НСП на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, се изчислява, както следва:

- **33 MW** - номинална мощност на вятърна електрическа централа, намираща се в групата на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа;
- **2000 часа** - продължителност от време на номинална работа на инсталацията;
- **22,83%** = 2 000 часа/8 760 часа - коефициент на ангажираност;
- **66 000 MWh = 33 MW*2 000** – брутно произведена електрическа енергия за година
- Ебр;
- **7,00%** - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- **4 620 MWh = 66 000 MWh*7,00%** - електрическа енергия за собствени нужди за

година;

- **61 380 MWh = 66 000 MWh – 4 620 MWh** - нетна електрическа енергия за година;
- **1 860 kWh = 61 380 MWh/33 MW** - нетно специфично производство.

В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, се установи нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 860 kWh, при средногодишна производителност на работа 2 000 kWh/kW и след приспаднати собствени нужди в размер на 7,00% или 4 620 MWh.

Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите, изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел към групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа. Преференциалната цена от 148,71 лв./MWh, без ДДС е определена при инсталирана мощност 33 MW, средногодишна продължителност на работа в размер 2 000 часа, годишна ангажираност 22,83%, при размер собствени нужди – 7% или 4 620 MWh от brutното годишно производство 66 000 MWh.

Установеното нетно специфично количество електрическа енергия, т.е нетното производство от 1 kW инсталирана мощност в размер на 1 860 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена в част I от това решение, която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на НСП позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Установеният размер на НСП на база на определената преференциална цена за групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийно дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Въз основа на гореизложеното, КЕВР приема, че считано от 01.07.2012 г., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, следва да бъде определена в размер на 148,71 лв./MWh, без ДДС, при нетно специфично производство на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа в размер на 1 860 kWh/kW. Размерът на премията следва да бъде 65,26 лв./MWh, без ДДС, с оглед изчислената в мотивите на Решение № Ц-29 от 01.07.2020 г. за периода 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. прогнозна пазарна цена за производители на електрическа енергия от вятърна енергия в размер 83,45 лв./MWh, без ДДС.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8б от Закона за енергетиката, § 68, ал. 3 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, обн. ДВ, бр. 91 от 2018 г., § 34, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, обн. ДВ, бр. 41 от 2019 г., чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници, § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и §

1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, както и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в Решение № 5209 от 09.08.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 13565 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 2539 от 18.02.2020 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 13280 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Определя, считано от 01.07.2012 г., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, в размер на 148,71 лв./MWh, без ДДС при нетно специфично производство на електрическа енергия, в размер на 1 860 kWh/kW.

2. Определя, считано от 01.07.2020 г., премия в размер на 65,26 лв./MWh, без ДДС при преференциална цена – 148,71 лв./MWh, без ДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА